

valet consequentia. Sic licet actiones, sensus, & professio fidei, spei, & charitatis saepe interrumptur: ipsi tamen habitus perpetuò manent sine intercisione.

XVI. Positâ fide salvificâ ponitur & spes. Nam tres illæ virtutes theologicæ, fides, Spes, & Charitas individuo nexu cohærent i. Cor. 13. v. ult. Coloss 1 v. 4 s. Itaq; cùm reciprocantur inter se, argumentum à fidie ad spem, à spe ad fidem, à fide ad charitatem, à charitate ad fidem, à spe ad charitatem, à charitate ad spem, est omni exceptione majus; ita nempe ut unâ positâ vel sublatâ ponatur vel tollatur altera.

C A P U T   XXV.

De Iustificatione.

I. **A** Iustificatione legali ad Evangelicam, & contrà, non valet conclusio. Illâ si quidem post lapsum nemo justificatur, hâc verò omnis Christianus verâ fide prædictus justificatur Rom 3 v. 20. 26 30.

II. **A** Iustificatione, qua fit coram hominibus, ad iustificationem, qua fit coram Deo, non procedit argumētum. Ratio est; quia coram Deo justificamur solâ fide Rom 3. coram hominibus, operibus. Iacob. 2.

III. **A** Iustificatione ad electionem, vocationem, sanctificationem, & glorificationem valet consequentia, & vice ssim à singulis ad singulas,

no ad secundum
n valet con-
est esse secundum
& omnia ibi
secundo, il-
con negat
fit ad tem-
inali em non
ore est con-
24. poste.
itur evill.
er suasionis
atio salutis
I. v. 12. 33.
et ad sta-
nitur fida.
Est enim
8. 38. Ni-
sus fido.
, quicik
m perser-
dem est illi-
arc. 16. 16.

professionem
ruptū non
vali